

בש"פ 542/18 - מדינת ישראל נגד יצחק אלחרר

בבית המשפט העליון

בש"פ 542/18

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: יצחק אלחרר

בקשה שנייה להארכת מעצר בתשעים יום לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 64161-01-17 בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, לפי המוקדם

בשם המבקשת: עו"ד נגה בן סידי
בשם המשיב: עו"ד אבנר שמש

החלטה

לפני בקשה שנייה להארכת מעצר בתשעים יום לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), או עד למתן פסק דין בתפ"ח 64161-01-17 בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, לפי המוקדם.

1. ביום 29.1.2017 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו, בין היתר, עבירות של נשיאת נשק, איומים, בריחה ממשמורת חוקית והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. לפי עובדות כתב האישום, ביום 8.12.2016 נשא המשיב שני אקדחים ברחוב באשקלון. הוא סירב לאפשר לשוטרים שנכחו במקום לחפש על גופו, ברח מהם ולאחר מכן תקף

עמוד 1

אותם ואיים עליהם תוך שימוש באקדח. המשיב הצליח להימלט ונעצר רק ביום 18.1.2017, כשעל גופו סכין מטבח. למחרת מעצרו איים המשיב על שוטר בתחנת המשטרה.

2. עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, ובתאריך 8.3.2017 בית המשפט נעתר לבקשה. משלא הסתיים משפטו של המשיב בתום תשעה חודשי מעצר, הגישה המבקשת בקשה לבית משפט זה להארכת מעצרו בתשעים ימים נוספים. ביום 24.10.2017 הורה בית המשפט (השופט נ' הנדל) כי מעצרו של המשיב יוארך בתשעים ימים נוספים החל מיום 29.10.2017 או עד למתן פסק הדין בעניינו.

מכאן הבקשה שלפני.

3. בבקשת הארכת המעצר ובדיון שנערך לפני תוארו ההליכים בתיק העיקרי. המבקשת ציינה כי ביום 1.1.2018 התקיים דיון הוכחות בו נשמעו ארבעה עדי תביעה. דיון הוכחות שנקבע ליום 16.1.2018 נדחה ליום 30.1.2018, לבקשת שני הצדדים, וקבוע מועד דיון נוסף ליום 7.2.2018. נוכח מספרם המצומצם של העדים, צפויה להסתיים שמיעת התיק בימי דיונים אלה. המבקשת טענה כי המעשים המיוחסים למשיב, כמו גם עברו הפלילי, מלמדים כי לא ניתן לשחררו לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני. בנסיבות אלה, ביקשה המבקשת להאריך את מעצרו של המשיב, כאמור.

4. המשיב מצדו התנגד לבקשה וטען כי נקודת האיזון בין הפגיעה בחירותו לבין ביטחון הציבור השתנתה עם חלוף הזמן ומצדיקה בעת הזו את שחרורו לחלופת מעצר באיזוק אלקטרוני. עוד טען המשיב לעניין הראיות נגדו.

5. לאחר עיון בבקשה על נספחיה ושמיעת טענות הצדדים בדיון שנערך לפני, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

6. נקודת המוצא להכרעה בבקשה היא הוראת סעיף 62 לחוק המעצרים, אשר מאפשרת לבית משפט זה להאריך את מעצרו של נאשם מעבר לתשעה חודשים מיום הגשת כתב האישום נגדו, ככל שטרם הסתיימו ההליכים המתנהלים בעניינו. במסגרת זו, על בית המשפט לאזן בין חזקת החפות העומדת לנאשם וזכותו לחירות מחד גיסא, לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך מאידך גיסא. באיתור נקודת האיזון כאמור, יש להביא בחשבון מספר שיקולים וביניהם: משך תקופת המעצר; קצב התקדמות ההליך העיקרי; הגורם האחראי להתמשכות ההליכים; חומרת המעשים המיוחסים לנאשם; מידת המסוכנות הנשקפת ממנו; החשש מפני שיבוש הליכי משפט או מהימלטותו מן הדין (ראו למשל: בש"פ 7761/17 מדינת ישראל נ' פלוני (18.10.2017); בש"פ 1467/17 מדינת ישראל נ' אברג'יל (1.3.2017); בש"פ 8619/16 מדינת ישראל נ' פישר (27.12.2016)).

7. בחינת שיקולים אלה מובילה, בנסיבות העניין, למסקנה כי יש להיעתר לבקשה. המשיב מואשם, בין היתר, בנשיאת שני אקדחים, הימלטות ממשמורת חוקית ותקיפת שוטרים תוך שימוש באקדח. המעשים החמורים המיוחסים למשיב ועברו הפלילי המכביד מלמדים על מידת מסוכנות לא מבוטלת. על כן, בהתחשב בכך שמדובר בבקשה שנייה להארכת המעצר ונוכח התקדמות המשפט בתקופת ההארכה הקרובה (לדעת המבקשת ישנם רק ארבעה עדי תביעה בלבד שעליהם למסור את עדותם ואילו לדעת המשיב ישנם חמישה כאלו), אין לומר בעת הזו שחל שינוי בנקודת האיזון המצדיק את אי-הארכת מעצרו של המשיב.

סוף דבר, הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיב מוארך בתשעים ימים החל מיום 27.4.2018 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 64151-01-17 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ה' בשבט התשע"ח (21.1.2018).

ש ו פ ט
